

поискаха още едно безполезно кръвопролитие, и дѣйствително отъ 26 до 29 августъ, артилерията яростно гърмѣше по цѣлия руско-румжнски фронтъ, и особено къмъ лѣвия флангъ, срѣщо «Зеленитѣ гори» — (юго-западния секторъ отъ Плѣвенската позиция) — отъ къмъ кждѣто особено дѣятелно се водѣше артилерийската подготовка, понеже сж чувствуваха, че рѣшителното усилие би трѣбвало да послѣдва отъ къмъ тази сжщата страна. «Чувствуваха» че рѣшителното усилие би трѣбвало да послѣдва отъ къмъ тази страна, и при все това пакъ сж искали да атакуватъ, пакъ сж искали да смажатъ Осмапъ-паша съ сила.

Младитѣ и енергични руски генерали не можиха този пжтъ, както и първитѣ два пжти, да маневриратъ, затова тѣхната грѣшка бѣше и кръвопролитна: 22,000 души вѣнъ отъ строя. Въ отряда на Скобелева загубитѣ сж били достигнали 40 на 100.

Това е удивително но безполезно. Нищо по-ужасно отъ атаката на руската пѣхота къмъ Кришинъ; но каква полза отъ нея?

На дѣсния флангъ румжнитѣ така сжщо показа голѣмо юначество и тѣхната атака излѣзе сполучлива: тѣ прѣвзеха прочутия Гривишки редутъ, който и задържаха съ помощта на руситѣ.

Това бѣше твърдѣ похвално за войскитѣ, на които — не знамъ защо — до това врѣме не имъ се е признавало никакво военно достойнство.

Въ центра атакитѣ се произвеждаха повече открито и срѣщо единъ най-добрѣ подготвенъ отъ насъ секторъ на нашата позиция; тѣзи атаки излѣзоха съвършено несполучливи по сжщитѣ причини както и по-прѣдишнитѣ, а несполуката на руския центръ